

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/39/2014
Identifikačné číslo spisu:	3013200408
Dátum vydania rozhodnutia:	24.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:3013200408.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. a z členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca PhD. a JUDr. Jany Henčekovej PhD., v právnej veci navrhovateľa: Z. Q., bytom V. XXX/XX, H., zastúpený JUDr. Jánom Váškom, advokátom advokátskej kancelárie so sídlom Prievidza, Podjavorinskej 3, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava, Ul. 29. augusta č. 8, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne číslo XXX XXX XXXX zo dňa 28. februára 2013, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 12Sd 141/2013-31 zo dňa 16. januára 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 12Sd 141/2013-31 zo dňa 16. januára 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom č. k. 12Sd 141/2013-31 zo dňa 16. januára 2014 potvrdil rozhodnutie číslo XXX XXX XXXX zo dňa 28. februára 2013, ktorým bol podľa § 70 ods. 1, § 274 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a čl. 52 ods. 1 písm. a) a ods. 4 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 navrhovateľovi od 5. novembra 2012 priznaný invalidný dôchodok v sume 244,40 Eur mesačne.

Podľa § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2012 Z. z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvyšovania dôchodkovej dávky a percento úrazovej renty navrhovateľovi bol od 1. januára 2013 zvýšený invalidný dôchodok na sumu 250,30 Eur mesačne.

Krajský súd v dôvodoch rozsudku uviedol, že pokiaľ ide o výšku invalidného dôchodku, odporkyňa správne vychádzala z osobného listu navrhovateľa z ktorého vyplýva, že ku dňu vzniku nároku na invalidný dôchodok, k 5. novembru 2012, navrhovateľ získal 8 963 dní obdobia dôchodkového poistenia ku ktorému pripočítala obdobie od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dosiahnutia dôchodkového veku.

Dôchodkový vek podľa § 65 ods. 2 zák. č. 461/2003 Z. z. navrhovateľ dosiahne dovŕšením 62 rokov veku, 19. marca 2027. V období od vzniku nároku na invalidný dôchodok do dosiahnutia dôchodkového veku navrhovateľ získal 5 274 dní, spolu s obdobím dôchodkového poistenia 14 210 dní, čo na účely výpočtu dôchodku predstavuje 38,9316 rokov dôchodkového poistenia a pripočítaného obdobia.

Osobné vymeriavacie základy pred rokom 2009 boli na účely určenia sumy dôchodku podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov prepočítané podľa konverzného kurzu (1 EUR = 30,12360 SKK) na sumy v eurách v súlade s § 293a ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 659/2007 Z. z. a zaokrúhlené na najbližší eurocent nahor. Po prepočítaní hrubý zárobok za rok 2003 je 1 720,48 Eur, za rok 2004 je 5 002,53 Eur, za rok 2005 je 5 372,64 Eur, za rok 2006 je 3 548,30 Eur a za rok 2007 je 1 758,05 Eur. Suma invalidného dôchodku vypočítaná podľa zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov je 137,60 Eur mesačne a suma invalidného dôchodku vypočítaná podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov je 236,50 Eur. Keďže suma určená podľa zákona č. 100/1988 Zb. v znení neskorších predpisov je vyššia, invalidný dôchodok navrhovateľovi patrí v tejto sume. Táto suma podľa § 82 zák. č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov bola zvýšená odo dňa priznania invalidného dôchodku o 33 %, t. j. o percentuálnu sadzbu určenú opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 344/2011 Z. z., t. j. o 7,90 Eur mesačne, na 244,40 Eur mesačne.

Ďalej podľa § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov bola správne suma invalidného dôchodku zvýšená od 1. januára 2013 o 5,90 Eur mesačne o pevnú sumu zvýšenia invalidného dôchodku určenú opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2012 Z. z., t. j. o 7,90 Eur mesačne, na 250,30 Eur mesačne.

Krajský súd poukázal na to, že v súdnom konaní sa posudzovaním schopnosti navrhovateľa pracovať zaoberal príslušný posudkový lekár. Podľa § 153 ods. 5 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov lekárska posudková činnosť pri výkone sociálneho postenia vykonáva posudkový lekár sociálneho postenia príslušnej pobočky a posudkový lekár ústredia. Oba posudkoví lekári po podaní opravného prostriedku navrhovateľa posúdili, či má navrhovateľ dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav a aký má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Dospeli k rovnakému záveru, že navrhovateľ je invalidný podľa § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov, lebo pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40% v porovnaní so zdravou osobou.

Podľa posudkového záveru posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia zo dňa 22. mája 2013 je navrhovateľ od 9. mája 2013 invalidný podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť už nie na 45%, ale na 55% s dátumom zmeny miery poklesu dňom 9. mája 2013. Túto zmenu odôvodnil tým, že navrhovateľ má aktuálne zhoršený zdravotný stav po psychiatrickej stránke, ktoré sú dokumentované suicidálne ideácie bez realizácie, psychológ popisuje depresívnu poruchu na reaktívnom podklade pri chronickej bolesti. Takýto stav umožňuje navýšenie rozhodujúceho postihnutia pri zistení zhoršenia, teda pri psychiatrickom prvovýšetrení zo dňa 9. mája 2013.

Krajský súd uviedol, že zhodnotil vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne č. XXX XXX XXXX zo dňa 28. februára 2013 a rozhodnutie č. XXX XXX XXXX X zo dňa 12. júna 2013 sú vecne správne a zákonné, a preto ich potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p..

Pri rozhodovaní vychádzal z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi zo dňa 14. januára 2013, zo dňa 6. mája 2013 a z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia, so sídlom v Trenčíne zo dňa 22. mája 2013. Posudkový lekár, ústredia, dostatočne a presvedčivo odôvodnil, prečo navrhovateľ spĺňa podmienky pre priznanie invalidity s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť už nie na 45%, ale na 55%, s dátumom zmeny miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť uviedol deň 9. mája 2013.

Podľa krajského súdu tvrdenie navrhovateľa, že odporkyňa mala navrhovateľovi priznať invalidný dôchodok spätne od februára 2009, je irelevantné s poukazom na lekársku správu zo psychiatrického prvovýšetrenia zo dňa 9. mája 2013. Z tejto lekárskej správy je jednoznačne preukázané, že navrhovateľov zdravotný stav sa aktuálne zhoršil po psychiatrickej stránke, ide depresívnu poruchu na reaktívnom podklade pri chronickej bolesti. Z uvedených dôvodov správne posudkový lekár navýšil rozhodujúce postihnutie u navrhovateľa o 10% pre depresívnu poruchu, dátum zmeny miery poklesu

schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť určil dňom 9. mája 2013 (od psychiatrického prvovýšetrenia). Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie. Podľa navrhovateľa z napadnutého rozhodnutia odporkyne je zrejmé, že toto je nepreskúmateľné, keď nie je zrejmé, na základe akých úvah dospeli posudkoví lekári k názoru, že na invalidný dôchodok vznikol navrhovateľovi nárok až odo dňa 05.11.2012, keď je nesporné, že odo dňa 02.04.1991 poberal úrazový čiastočný invalidný dôchodok, ktorý mu bol nezákonne odňatý.

Navrhovateľ poukázal na to, že nezákonnosť odňatia uvedeného dôchodku jednoznačne namietal v návrhu zo dňa 26.03.2013, ktorým žiadal preskúmanie rozhodnutia odporkyne zo dňa 28.02.2013, avšak prvostupňový súd v napadnutom rozsudku považoval jeho námietku za irelevantnú a vôbec sa ňou nezaoberal, hoci ide o námietku zásadnú a podstatnú, lebo odo dňa 02.04.1991 bolo odporkyňou rozhodnuté, že je invalidný, jeho zdravotný stav sa časom nielenže nezlepšuje, ale sa nesporne zhoršuje, takže mal invalidný dôchodok poberať do dnešného dňa nepretržite.

Navrhovateľ zdôraznil, že takúto závažnú námietku nemôže objektívne rozhodujúci súd považovať za právne irelevantnú a ak tak urobil, došlo z jeho strany k závažnému pochybeniu pri rozhodovaní o jeho nároku na invalidný dôchodok.

Navrhovateľ namietal, že jeho zdravotný stav nemal byť vôbec preskúmaný podľa zák. č. 461/2003 Z. z. a odňatie jeho invalidného dôchodku je v zásadnom rozpore s nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 07.06.2006, ktorý bol zverejnený v Zbierke zákonov SR pod č. 460/2006 a je v rozpore aj s ustálenou praxou Najvyššieho súdu SR - viď napr. rozsudok zo dňa 12. júla 2006 sp. zn. 4So 113/2005.

Zdôraznil, že jeho závažné ochorenia sa vôbec nezlepšujú, naopak zhoršujú sa a sú nesporne a jednoznačne zadokumentované v jeho zdravotnej dokumentácii.

Poukázal na to, že musel v rokoch 2006 - 2011 vycestovať za prácou na Cyprus, kde pravidelne absolvoval vyšetrenia a rôzne lekárske a rehabilitačné zákroky na súkromných klinikách, ktoré si platil zo zarobených peňazí, pričom bez tohto liečenia v zahraničí by absolútne nebol schopný práce.

Po jeho návrhu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia odporkyne došlo zo strany posudkového lekára ústredia odporkyne MUDr. R. k zvýšeniu miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o 10%, avšak späťne mu dôchodok nebol priznaný.

Jeho ochorenia je však možné hodnotiť aj podľa iných položiek prílohy č. 4, na čo poukázal tak v návrhu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia a v stanovisku zo dňa 27.12.2013 na konkrétnych prípadoch výslovne poukázal na neodborné a zaujaté rozhodovanie posudkových lekárov odporkyne, prvostupňový súd sa však s jeho argumentmi vôbec nezaoberal, a ani sa s nimi v napadnutom rozsudku nevysporiadal. Navrhovateľ poukázal na zásadný a jednoznačný rozpor medzi závermi zaujatých posudkových lekárov a závermi odborníkov, ktorí ho liečili.

Objektívne lekárske správy jeho ošetrojúcich lekárov neboli vyvrátené ani spochybnené žiadnym dôkazom, ide o lekárov, ktorí ho dlhodobo ošetrojú, dokonale poznajú jeho zdravotný stav a o ich záveroch nemožno mať žiadne pochybnosti.

Z uvedených dôkazov nesporne vyplýva, že posudkoví lekári pri určovaní poklesu jeho pracovnej schopnosti na 45% a neskôr na 55% postupovali nesprávne a v rozpore so skutkovým stavom, pričom namietal ich zaujatosť, keď mu nepriznali jeho nesporný nárok na invalidný dôchodok späťne. Podľa navrhovateľa o novom vymieraní dôchodku vlastne rozhodovať nemali, lebo tento mal poberať nepretržite odo dňa 02.04.1991. Navrhovateľ poukázal na zaujatosť, resp. neschopnosť posudkových lekárov objektívne rozhodnúť.

Posudkoví lekári sú zamestnancami odporkyne, ich platové náležitosti súvisia s tým, ako plnia jej pokyny, takže o nezáujatosti ich ako odborníkov a znalcov treba mať dôvodne vážne pochybnosti a tieto sú potvrdené aj ich nesprávnym a nezákonným posudzovaním a hodnotením jeho zdravotného stavu.

Navrhovateľ poukázal na to, že v rozsudku zo dňa 30.01.2013 sp. zn. 7So/25/2012 Najvyšší súd SR nesporne spochybnil závery posudkových lekárov, avšak v jeho prípade prvostupňový súd bezdôvodne konštatoval, že závery posudkových lekárov sú správne, hoci skutkovo a právne ide o totožný stav, čo považuje za nesprávne a nezákonné.

Navrhol, aby sa odvolací súd oboznámil s uvedenými rozhodnutiami, resp. si dal pripojiť uvedené spisy ako dôkazy.

Navrhovateľ uviedol, že sa nestotožňuje s názorom prvostupňového súdu, že odporkyňa rozhodla správne a namietal, že krajský súd v odôvodnení žiadnym spôsobom nevyvracia jeho argumenty, ani bližšie neodôvodňuje svoj výrok čo sa týka podstaty, ale len konštatuje skutkový stav a tvrdí, že

posudkoví lekári odporkyne rozhodli správne a dostatočne a presvedčivo odôvodnili prečo nespĺňam podmienky pre priznanie invalidného dôchodku od skoršieho dátumu a v inej výške, čo však nesporne nie je pravda, takže i napadnuté rozhodnutie súdu treba podľa môjho názoru považovať za nepreskúmateľné.

V tejto súvislosti poukázal na niekoľko rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, ktoré boli vydané v konaní o preskúmanie rozhodnutí o invalidnom dôchodku, ktoré sa zaoberajú otázkou preskúmateľnosti rozhodnutia odporkyne objektívnym zisťovaním skutkového stavu zo strany súdu - ide napr. o rozsudky sp. zn. So 170/2005 zo dňa 02.08.2006, 4So 113/2005 zo dňa 12.07.2006, 3So/136/06 zo dňa 06.09.2007 a predovšetkým jedno z posledných, ktorým je rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.01.2011 sp. zn. 1So/115/2010.

Z citovaných rozsudkov vyplýva, že rozhodovanie odporkyne je závažným zásahom do subjektívnych práv účastníka konania a preto nie je únosné rozhodovanie strohým, skutkovo nepodloženým a z právneho hľadiska blanketárnym spôsobom vyhotovenia rozhodnutia.

Jasný záver je uvedený v citovanom rozsudku zo dňa 06.09.2007 sp. zn. 3So/136/06, - v ktorom sa v jeho odôvodnení uvádza: "V konaniach o úrazových dávkach nemôže odporkyňa ponechať zisťovanie podkladov pre rozhodnutie len na posudkových lekároch, ale musí sama vykonať úplné, zákonu zodpovedajúce dokazovanie v súlade s ustanoveniami § 196 a nasl. zákona, vrátane ústneho pojednávania s poškodeným podľa § 188 zákona, podľa § 201 ods. 1 zákona vykonávať procesné úkony a hodnotiť všetky vykonané dôkazy v súlade s § 196 ods. 7 zákona. Povaha týchto vecí, ktoré majú sporový charakter, to jednoznačne vyžaduje."

Zásadné nówum je uvedené v posledne citovanom rozsudku, ktorý sa odvoláva aj na konkrétne rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, pričom podľa tohto rozsudku musia byť všetky náležitosti rozhodnutia odporkyne obsiahnuté v samotnom rozhodnutí a nemožno sa odvolávať na rôzne prílohy rozhodnutia.

Postup odporkyne je v rozpore aj s Ústavou Slovenskej republiky a Európskym dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Okrem nepreskúmateľnosti rozhodnutí opätovne navrhovateľ namietal aj neobjektívne rozhodovanie posudkových lekárov, ktorí sú zamestnancami odporkyne a o ich objektívnosti možno mať vážne pochybnosti, čo zrejme aj z vyššie uvedeného citovaného odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu SR i z ním uvedených prípadov absolútne neodborného a zaujatého rozhodovania posudkových lekárov.

Preto naďalej zotrúva na tom, že mu mal byť priznaný invalidný dôchodok po prehodení jeho zdravotného stavu späť tri roky odo dňa jeho žiadosti s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť minimálne vo výške 55% - 65%.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa vyjadrila tak, že rozsudok krajského súdu navrhla potvrdiť ako vecne správny. Dôvody, ktoré uviedol navrhovateľ v odvolaní, nepovažuje odporkyňa za opodstatnené.

Posúdenie dlhodobého nepriaznivého zdravotného stavu a jeho následkov na schopnosť fyzickej osoby vykonávať zárobkovú činnosť vyžaduje odborné lekárske znalosti. Vo veciach sociálneho poistenia je dokazovanie v tomto smere zverené posudkovým lekárom sociálneho poistenia, a to tak na účely správneho, ako aj súdneho konania.

Navrhovateľ v odvolacom konaní neuviedol žiadne také nové skutočnosti, ktoré by spochybňovali úplnosť, objektivitu a presvedčivosť posudkov posudkových lekárov sociálneho poistenia zadovážených v tomto konaní a ktoré by prijatý záver v posudkoch posudkových lekárov sociálneho poistenia spochybnili alebo vyvrátili.

Pokiaľ navrhovateľ žiadal v odvolaní o ďalšie vyšetrenia, odporkyňa poukázala na povinnosť preukázať skutočnosti rozhodujúce na nárok na invalidný dôchodok v rámci dokazovania, kedy je účastník konania povinný navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Námietky uvádzané navrhovateľom v odvolaní o neúplnom zistení jeho zdravotného stavu preto odporkyňa považuje za nedôvodné.

Pochybnosti navrhovateľa o tom, že jeho zdravotný stav nebol v konaní správne posúdený, považuje odporkyňa za neodôvodnené, vyvolané len jeho subjektívnym presvedčením, čo nie je dôvod na spochybnenie správnosti skutkových zistení a záverov prijatých v konaní.

Skutkové okolnosti týkajúce sa rozsahu zdravotného poškodenia navrhovateľa boli podľa odporkyne dostatočne ozrejmene príslušnými posudkovými lekármi sociálneho poistenia, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na

ďalšie dokazovanie.

Navrhovateľ v konaní nepreukázal, že by jeho zdravotný stav bol zhoršený v rozsahu odôvodňujúcom určenie vyššej miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, a preto mu nárok na zvýšenie sumy invalidného dôchodku podľa odporkyne nevznikol.

Vzhľadom na uvedené považuje odporkyňa závery napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním, a preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa č. 12Sd/141/2013-31 zo dňa 16. januára 2014 podľa § 219 OSP ako vecne správne potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p.. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nie je dôvodné. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24.03.2015 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne, ktorým bol podľa § 70 ods. 1, § 274 a § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a čl. 52 ods. 1 písm. a) a ods. 4 nariadenia (ES) Európskeho parlamentu a Rady č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia v znení nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 navrhovateľovi od 5. novembra 2012 priznaný invalidný dôchodok v sume 244,40 Eur mesačne. Podľa § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2012 Z. z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvyšovania dôchodkovej dávky a percento úrazovej renty navrhovateľovi bol od 1. januára 2013 zvýšený invalidný dôchodok na sumu 250,30 Eur mesačne.

Navrhovateľ v odvolaní proti rozsudku krajského súdu namietal, nepreskúmateľnosť rozhodnutí odporkyne, neobjektívne rozhodovanie posudkových lekárov, ktorí sú zamestnancami odporkyne, naďalej zotrvával na tom, že mu mal byť priznaný invalidný dôchodok po prehodnotení jeho zdravotného stavu späť tri roky odo dňa jeho žiadosti s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť minimálne vo výške 55% - 65%.

Odvolací súd sa stotožnil so skutkovými a právnymi dôvodmi rozsudku krajského súdu. Z postupu krajského súdu je zrejmé, že sa námietkami navrhovateľa dôsledne zaoberal, s ich vyhodnotením sa odvolací súd stotožňuje a na závery krajského súdu uvedené v dôvodoch rozhodnutia v podrobnostiach odkazuje. Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd dôsledne skúmal, či závery podaných posudkov majú podklad v lekárskejších nálezoch a vyšetreniach všetkých zdravotných problémov, ktoré navrhovateľ udával, najmä tých, ktoré sú z objektívneho hľadiska spôsobilé znižovať jeho pracovný potenciál. Nepochybil preto, ak na základe výsledkov vykonaného dokazovania považoval rozhodnutia odporkyne za správne a odvolaniu navrhovateľa nevyhoveli.

Odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia. Nevznikli pochybnosti o náležitom posúdení jeho zdravotného stavu ani správnej aplikácii príslušných zákonných ustanovení.

Všetky v konaní predložené posudky posudkových komisií sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Odporkyňa svoj záver o tom, že navrhovateľ je od 9. mája 2013 invalidný podľa ustanovenia § 71 ods. 1 zákona s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť už nie na 45%, ale na 55% s dátumom zmeny miery poklesu dňom 9. mája 2013 odvodil z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočky v Prievidzi zo dňa 14. januára 2013, zo dňa 6. mája 2013 a z posudku posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia, so sídlom v Trenčíne zo dňa 22. mája 2013. Posudkový lekár, ústredia, dostatočne a presvedčivo odôvodnil, prečo navrhovateľ spĺňa podmienky pre priznanie invalidity s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť už nie na 45%, ale na 55%, s dátumom zmeny miery poklesu vykonávať zárobkovú činnosť uviedol dňa 9. mája 2013. Túto zmenu

odôvodnil tým, že navrhovateľ má aktuálne zhoršený zdravotný stav po psychiatrickej stránke, ktoré sú dokumentované suicidálne ideácie bez realizácie, psychológ popisuje depresívnu poruchu na reaktívnom podklade pri chronickej bolesti. Takýto stav umožňuje navýšenie rozhodujúceho postihnutia pri zistení zhoršenia, teda pri psychiatrickom prvovýšetrení zo dňa 9. mája 2013 (podľa posudkového záveru posudkového lekára sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredia zo dňa 22. mája 2013).

Pokiaľ navrhovateľ v odvolaní poukazoval na niektoré rozhodnutia tunajšieho súdu označené konkrétnymi spisovými značkami, zaoberajúce sa otázkou preskúmateľnosti rozhodnutia odporkyne objektívnym zisťovaním skutkového stavu zo strany súdu a ktoré sú podľa jeho názoru aplikovateľné aj na jeho prípad, pričom nespresnil ani bližšie nešpecifikoval k akému prípadnému pochybeniu zo strany súdu alebo odporkyne v tomto smere podľa jeho názoru došlo, odvolací súd poznamenáva, že nezistil pochybenia, ktoré by odôvodňovali iný, než vo výroku rozhodnutia uvedený právny záver.

Odvolacia námietka navrhovateľa, že posudkoví lekári sú zamestnancami odporkyne, ich platové náležitosti súvisia s tým, ako plnia jej pokyny, o nezaujatosti ich ako odborníkov a znalcov treba mať dôvodne vážne pochybnosti a tieto sú potvrdené aj ich nesprávnym a nezákonným posudzovaním a hodnotením jeho zdravotného stavu, keďže mu mal byť priznaný invalidný dôchodok vzhľadom na závažnosť ochorenia mu mal byť priznaný invalidný dôchodok po prehodnotení jeho zdravotného stavu späť tri roky odo dňa jeho žiadosti s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť minimálne vo výške 55% - 65%, nebola dôvodná.

Všetky v konaní predložené posudky posudkových lekárov ako vecne a miestne príslušných orgánov zo zákona ustanovených na výkon posudkovej činnosti (§ 153 ods. 3, 5 zákona č. 461/2002 Z. z. o sociálnom poistení), ktorých konkrétny neobjektívny, resp. zaujatý postup v predmetnej veci navrhovateľ nepreukázal, sú z hľadiska skutkového úplné, dostatočne podložené odbornými vyšetreniami a nálezmi, ako aj zdravotnou dokumentáciou, sú náležite odôvodnené, bez nejasností a vnútorných rozporov a vo svojich záveroch sa zhodujú. Nebol preto daný dôvod na ďalšie dokazovanie.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podľa názoru odvolacieho súdu, krajský súd dôvodne považoval rozhodnutia odporkyne za vydané v súlade so zákonom a odvolaniu navrhovateľa nevyhoveli.

Pokiaľ navrhovateľ argumentoval inými jemu známymi prípadmi, ktoré boli rozhodnutím najvyššieho súdu zrušené pre nepreskúmateľnosť, resp. z dôvodov nedostatočne zisteného stavu veci, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že každý prípad je odporkyňa povinná posúdiť individuálne a odkaz na iné rozhodnutia, ktoré s uvedenou právnou vecou navrhovateľa nemajú žiadnu spojitosť odvolací súd považoval za irelevantné.

Vzhľadom na uvedené mal aj odvolací súd za preukázané, že záver o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí a určení miery poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať zárobkovú činnosť posudkoví lekári odôvodnili logicky a bez rozporu so závermi odborných lekárskeho vyšetrení. Keďže zdravotný stav navrhovateľa tak, ako ho v rámci zisťovania skutkového stavu ustálili správny orgán a prvostupňový súd, nespôsoboval viac ako 55% pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť a navrhovateľ nepredložil dôkazy, ktoré by závery posudkov spochybnil, resp. ktoré by preukázali iný rozsah poškodenia, ako bol zistený posudkovými lekármi, aj odvolací súd dospel k záveru, že odporkyňa rozhodla v súlade so zákonom a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že navrhovateľ má v prípade zhoršenia zdravotného stavu možnosť znovu požiadať o priznanie invalidného dôchodku prostredníctvom príslušnej pobočky Sociálnej poisťovne.

Náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd účastníkom nepriznal, lebo navrhovateľ nemal v ňom úspech a odporkyni trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.